

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XXIX. De sententia excommunicationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO
 CHRISTI
 1274.

dunensi. Etsi pignorationes, quas vulgaris elocutio reprefalias nominat, in quibus alius pro alio prægrauatur, tamquam graues, legibus & æquitati naturali contrariæ, ciuili sint constitutione prohibitæ, vt tamen earum prohibitio in personis ecclesiasticis tanto amplius timeatur, quanto in illis specialius inhihentur, eas concedi contra personas prædictas, seu bona ipsorum, aut quantumcumque generaliter, prætextu cuiusuis consuetudinis, quam potius reputamus abusum, forte concessas, ad illas extendi præsentis decreto districtius inhihemus. Illi autem qui contra fecerint, aduersus personas easdem pignorationes seu reprefalias concedendo, vel extendendo ad eas, nisi præsumptionem huiusmodi reuocauerint, a concessionis vel extensionis tempore infra mensem, si personæ singulares fuerint, sententiam excommunicationis incurrant: si vero vniuersitas, ecclesiastico subiaceat interdicto.

XXIX.

De sententia excommunicationis.

Gregorius decimus in generali Concilio Lugdunensi. Constitutionem felicitis recordationis Innocentii papæ IV. prædecessoris nostri, quæ prohibet participantes excommunicatis ea participatione, quæ solam minorem excommunicationem inducit, monitione canonica non præmissa, maiori excommunicatione ligari, decernens promulgatam aliter excommunicationis sententiam non tenere: ad tollendum omnem ambiguitatis scrupulum, declarantes, decernimus ita demum moni-

In Concilio
 Lugdunensi
 cap. 12.

tionem esse canonicam in hoc casu, si aliis rite seruatis, eos, qui monentur, exprimat nominatim. Statuimus quoque, vt inter monitiones, quas, vt canonicè promulgetur excommunicationis sententia, statuunt iura permitti iudices, ne monitionibus tribus vtantur, siue vna pro omnibus, obseruent aliquorum dierum competentia interualla, nisi facti necessitas ea suaferit aliter moderanda.

XXX.

Idem in eodem. Præsenti generali declaramus edicto, beneficium relaxationis ad cautelam, quoad interdicti sententias, in ciuitates, castra, vel quælibet alia loca, siue terras aliquas generaliter promulgatas, locum aliquatenus non habere.

XXXI.

Idem in eodem. Quicumque pro eo, quod in reges, principes, barones, nobiles, balliuos, vel quoslibet ministros eorum, aut quoscumque alios, excommunicationis, suspensionis, seu interdicti sententia fuerit promulgata, licentiam alicui dederint occidendi, capiendi, seu alias in personis, aut bonis suis vel suorum grauandi eos qui tales sententias protulerunt, siue quorum sunt occasione prolata, vel easdem sententias obseruantes, seu taliter excommunicatis communicare nolentes, nisi licentiam ipsam re integra reuocauerint, vel si ad bonorum captionem occasione ipsius licentiæ sit processum, nisi bona ipsa sint infra octo dierum spatium restituta, aut satisfactio pro ipsis impensa, in excommunicationis sententiam incidant ipso facto. Eadem quoque sint sententia innodati om-